

בשבת מעדקה לפני המלך על חידוש התורה, שקדם לו ברוך הוא וכל פמליתו וכל אותו נשות הצדיקים שהי בגן עדן, כלם מתעטרים באותך דבר.

עוד שמעתי מנורה הקדושה, שכמה בכבוד על כבוד ועתה על עטרה מתעטרים לאבי אותו אדם שם בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא: התפנסו לשמע חידוש ורברים חדרשים בתורה ממש פלוני בן פלוני. כמה הם שמנשכים את ראשו. כמה צדיקים מעתרים אותו לשירותים אשורי חלוקם של כל אלוי שמשתדרלים בתורה ביום השבת משאר ימים. (עד כאן)

רעה מהיבננא

ראשית ערטתכם חלה פריימו וגנו. מצוה לו להפריש חלה לכלן. חלה כף תשובה: מ"ג ביצים וחומש ביצה, אחד מחמש. ויש חמץ אחד מחמשים, שהוא ואלו. וזה סימן מג"ן, שהוא מילא"ל גבריא"ל נוריא"ל. חלה - שכינה. שבמקרים שפלאלכים אלה שם - האבות שם. ובמקרים שהאבות שם - שכינה שם. ובזה ויחל, בה אנו מתחללים. זהו שפטותם (שמות ל) ויחל משה את פניו ה' אלוהי. (דברים א) אדני אלהים אטה החולות להראות את עבדך. ובזה חלה זכות אבות, ובה תמה זכות אבות לרשעים, שהי מקבלים שכרם בעולם הנה.

שMANDRACHIM, רמן י' דאייהו חכמה, שרוטא דשמא דיזהה, דאייהו אחז זכותה על בנהה מימיינא, דמפני רמ"ח פקודיין דעתה. מסתרא דעתה ה' בתראה, דאייהי לשמאלא בגבורה, דמפני לא תעשה, דאיינון שס"ה, דמפני נדונין רשותים גמורים, תמה לוון זכות אבות, ואתהפה לוון שם יהונ"ה, הו"י. ואולייפנא מהמן

אייהו, מאן דגשمتיה בשבת אסחדית קמי מלפआ, על חדושא דאוריתא, דקודשא בריך הוא, וכל פמליא דיליה, וכל איפון נשמתין דצדיקיא דהו בגן עדן, כלחו מתעטרין בההוא מלחה.

זו שמונא בוצינא (דף קע"ד ע"א) קדיישא, דכמה יקר על יקר, ועתה על עטרה, מעתרן לאבוקה דההוא בר נש תפון, בשעתה דאמיר קדרשא בריך הוא, אתקנשי למושיע חדושא ומליין חדתין דאוריתא, משמיה דפלוני בר פלוני, כמה איונון דנסקין על רישיה. כמה צדיקיא מעתרין לייה, פד נחתין. זפאה חולקיהוון דכל אינון דמשתקדلين באוריתא, יומא דשבתא משאר יומין. (עד כאן).

רעה מהימנא

ראשית ערטתיכם חלה פריימו וגנו, (במדבר טו) פקודא דא להפריש חלה לפהן. חלייה וכי חישבניה, מ"ג ביצים, וחומש ביצה, חד מחמש. ואית חמוץ חד מן חמוץ, דאייהו ז'. וקדא סימן מג"ן, דאייהו מילא"ל גבריא"ל נוריא"ל. חלה, שכינה. דבאטר דאלין מלאכין תפון, אבון תפון. ובאתרא דאבקון תפון, שכינתא תפון. ובזה ויחל, בה צלינא, הדא הוא דכתיב, (שמות ל) ויחל משה את פניו יי אלוה. (דברים ג) אדני יהוה אתה החולות להראות את עבדך. ובזה חלה זכות אבות. ובזה תמה זכות אבות לרשותים. והוו מקבלים אגרייהו בהאי עלמא.

דמסטרא דימינא, דמפני י' דאייהו חכמה, שרוטא דשמא דיזהה, דאייהו אחז זכותה על בנהה מימיינא, דמפני רמ"ח פקודיין דעתה. מסתרא דעתה ה' בתראה, דאייהי לשמאלא בגבורה, דמפני לא תעשה, דאיינון שס"ה, דמפני נדונין רשותים גמורים, תמה לוון זכות אבות, ואתהפה לוון שם יהונ"ה, הו"י. ואולייפנא מהמן